

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-5S/146/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1022200883
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová, LL.M
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1022200883.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Vladimíry Slobodovej LL.M. a členov senátu JUDr. Davida Žáka a JUDr. Daniely Uhríkovej v právnej veci žalobcu: I & R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k. s., so sídlom Šoltésovej 2, Bratislava, IČO: 36 865 265, správca konkurznej podstaty úpadcu: ZLIEVÁREŇ TRNAVA s. r. o., v konkurze, so sídlom Coburgova 48, Trnava, IČO: 31 417 361, právne zastúpeného: IKRÉNYI & REHÁK, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 2, Bratislava, IČO: 36 854 808, proti žalovanému: Slovenská inšpekcia životného prostredia - ústredie, so sídlom Grösslingová 5, 811 09 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 10955/27/2021-15389/2022 zo dňa 02.05.2022, takto

rozhodol:

I. Správny súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Slovenská inšpekcia životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Bratislava, Stále pracovisko Nitra, Obor integrovaného povoľovania a kontroly (ďalej len „Inšpektorát životného prostredia Bratislava“) vykonala dňa 13.12.2019 na základe anonymného podnetu zo dňa 12.12.2019 mimoriadnu environmentálnu kontrolu v prevádzke „Zlieváreň Trnava s. r. o., Coburgova 48, 917 01 Trnava“ (ďalej len „Prevádzka“), ktorej prevádzkovateľom bola spoločnosť ZLIEVÁREŇ TRNAVA, s. r. o., so sídlom Coburgova 48, 917 01 Trnava (ďalej len „úpadca“), za kontrolované obdobie od 01.01.2019 do 13.12.2019 (ďalej len „mimoriadna kontrola“). Mimoriadna kontrola bola zameraná na dodržiavanie vybraných podmienok integrovaného povolenia vo vzťahu k podanému podnetu, najmä podmienok týkajúcich sa emisií znečisťujúcich látok do ovzdušia, opatrení na nakladanie, zhodnotenie, zneškodnenie odpadov a požiadaviek na spôsob a metódy monitorovania prevádzky a údaje, ktoré bolo potrebné evidovať a poskytovať do informačného systému. Z mimoriadnej kontroly bola vyhotovená správa o environmentálnej kontrole č. 82/2019/P zo dňa 12.02.2020 v znení dodatku k správe o environmentálnej kontrole č. 82/2019/P (ďalej len „Správa č. 82/2019/P“). Výsledky mimoriadnej kontroly boli s úpadcom prerokované dňa 28.02.2020.

2. Inšpektorát životného prostredia Bratislava rozhodnutím č. 4872-9426/2020/Gál/370730105 zo dňa 29.04.2020 nariadil úpadcovi vykonať opatrenia v prevádzke na základe zistení nedostatkov v rámci vykonanej mimoriadnej kontroly, ktorej výsledky boli uvedené v správe č. 82/2019/P. Na základe odvolania úpadcu Inšpektorát životného prostredia Bratislava rozhodnutím č. 4872-15522/2020/Gál/370730105 zo dňa 25.05.2020 (právoplatné dňa 25.06.2020) rozhodnutie č. 4872-9426/2020/

Gál/370730105 zo dňa 29.04.2020 zmenil tak, že výrok v bode 1 v plnom znení zrušil, výroky v bodoch 2 a 3 prečísloval a výrokom v bode 1 (pôvodne 2) úpadcovi uložil v lehote najneskôr do 31.12.2020 odstrániť pecnú trosku medzi drevomodelárňou a výrobnou halou, pecnú trosku a odprašky z kuplových pecí z preplnených kójí a zároveň, z dôvodu zníženia prašnosti, zhromaždenú pecnú trosku kropiť vodou.

3. Dňa 09.02.2021 vykonal v prevádzke Inšpektorát životného prostredia Bratislava environmentálnu kontrolu nápravných opatrení za kontrolované obdobie od 01.01.2021 do 09.02.2021 (ďalej len „environmentálna kontrola“). Kontrola bola zameraná na prešetrovanie plnenia nápravných opatrení pre prevádzku určených rozhodnutím č. 4872-9426/2020/Gál/370730105 zo dňa 29. 04. 2020 v znení rozhodnutia č. 4872-15522/2020/Gál/370730105 zo dňa 25. 05.2020 (právoplatné dňa 25. 06. 2020), bežná environmentálna kontrola prevádzky bola zameraná na kontrolu plnenia uloženého opatrenia na nápravu č. 1 nariadeného vyššie uvedeným rozhodnutím. Nariadené opatrenie na nápravu č. 1 sa stalo vykonateľným dňa 31. 12. 2020. Z kontroly bola vyhotovená správa z kontroly nápravných opatrení č. 7/2021/P, evidovaná pod č. 4752-4315/2021/Gál/370730105 zo dňa 08. 03. 2021 (ďalej len „správa“). Počas výkonu tejto kontroly Inšpektorát životného prostredia Bratislava zistil, že nebolo splnené opatrenie, podľa ktorého mal úpadca v lehote najneskôr do 31.12.2020 odstrániť pecnú trosku medzi drevomodelárňou a výrobnou halou, pecnú trosku a odprašky z kuplových pecí z preplnených kójí a zároveň, z dôvodu zníženia prašnosti, mal zhromažďovanú pecnú trosku kropiť vodou, kóje boli preplnené a nachádzali sa v rovnakom nevyhovujúcom stave ako pri mimoriadnej kontrole zo dňa 13.12.2019. Zistené skutočnosti Inšpektorát životného prostredia Bratislava uviedol v Správe o environmentálnej kontrole č. 7/2021/P zo dňa 08.03.2021 (ďalej len „Správa č. 7/2021/P“). Výsledky environmentálnej kontroly boli prerokované dňa 22.03.2021.

4. Inšpektorát životného prostredia Bratislava v súlade s § 18 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) listom č. 8999-33019/2021/Gál/370730105 zo dňa 06.09.2021 upovedomil žalobcu ako účastníka konania o začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty a oboznámil ho s podkladmi rozhodnutia. Žalobca bol zároveň v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku vyzvaný, aby sa vyjadril k podkladom rozhodnutia a k spôsobu ich zistenia.

5. Inšpektorát životného prostredia Bratislava rozhodnutím č.:4492201821/8999-39216/2021 zo dňa 19.10.2021 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) uložil podľa § 35 ods. 2 písm. b) v súčinnosti s § 37 ods. 4 zákona č. 39/2013 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia“) žalobcovi ako správcovi úpadcu prevádzkovateľa pokutu vo výške 30.000 eur za správny delikt uvedený v § 37 ods. 1 písm. e) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, ktorého sa dopustil tým, že nevykonal dodatočné nápravné opatrenia uložené Inšpekciou podľa § 33 ods. 4 písm. f) citovaného zákona, t. j. odstrániť v určenej lehote nedostatky zistené kontrolou prevádzky a vykonať dodatočné vhodné nápravné opatrenia v prevádzke uložené Inšpekciou v prevádzke „Zlievareň Trnava s.r.o., Coburgova 48, 917 02 Trnava“, tým, že nesplnil opatrenie na nápravu určené v rozhodnutí č. 4872-9426/2020/Gál/370730105 zo dňa 29.04.2020 v znení rozhodnutia č. 4872-15522/2020/Gál/370730105 zo dňa 25.05.2020, pretože v lehote do 31.12.2020 neodstránil pecnú trosku a odprašky z kupulových pecí z preplnených kójí. Lehotu na zaplatenie pokuty určil 30 kalendárnych dní od právoplatnosti rozhodnutia.

6. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca ako správca úpadcu odvolanie tvrdiac, že prvostupňové rozhodnutie ako aj celé správne konanie predchádzajúce jeho vydaniu boli zaťažené viacerými vadami zmätočnosti a nezrozumiteľnosti, ktoré boli založené nesprávnym úradným postupom a činnosťou Inšpektorátu životného prostredia Bratislava, a to vrátane jeho predchádzajúcich rozhodnutí vo vzťahu k Prevádzke a jej prevádzkovateľovi, t. j. úpadcovi.

7. Žalovaný rozhodnutím č. 10955/27/2021-15389/2022 zo dňa 02.05.2022 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku a zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Vzhľadom na skutočnosť, že na splnenie nariadeného nápravného opatrenia sa vyžadovali finančné prostriedky zo strany prevádzkovateľa - úpadcu, t. j. nápravné opatrenia sa týkali jeho majetku, bol účastníkom konania o nariadení opatrení na nápravu úpadcovi podľa § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005

Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) žalobca. Z prvostupňového rozhodnutia bolo podľa žalovaného dostatočne zrejmé, že náklady na uhradenie pokuty nebol povinný znášať žalobca, ale že má byť uhradená z majetku prevádzkovateľa - úpadcu. K námietke žalobcu, že podľa jeho vedomostí úpadca ukončil v prevádzke činnosť 07.04.2020 žalovaný uviedol, že ukončenie činnosti v prevádzke nie je liberačný dôvod na to, aby si úpadca nemusel plniť svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z právoplatných rozhodnutí. Úpadca ako prevádzkovateľ sa nemohol zbaviť svojich povinností vyplývajúcich mu zo zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a na jeho základe vydaných právoplatných rozhodnutí ukončením svojej výrobnéj činnosti, čo vyplývalo z § 26 ods. 3 a 4, § 28 a § 29 ods. 1 písm. a) zákona o integrovanej prevencii a kontrole životného prostredia. Úpadca do času vydania napadnutého rozhodnutia neukončil činnosť v prevádzke riadne v zmysle zákona o integrovanej prevencii a kontrole životného prostredia a podmienky integrovaného povolenia.

II. Žaloba

8. Žalobca sa včas podanou žalobou na Krajskom súde v Bratislave domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 10955/27/2021-15389/2022 zo dňa 02.05.2022 a rozhodnutia Inšpektorátu životného prostredia Bratislava č. 4492201821/8999-39216/2021 zo dňa 19.10.2021 (ďalej spolu len „napadnuté rozhodnutia“), pričom navrhol aby súd tieto rozhodnutia zrušil, vec vrátil Inšpektorátu životného prostredia Bratislava na ďalšie konanie a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

9. Žalobca namietal, že žalovaný a Inšpektorát životného prostredia Bratislava nesprávnou interpretáciou ustanovení § 2 písm. g) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia v spojení s § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a ich následnou aplikáciou v rámci správneho konania, ktorým bolo priamo osobe správcu ako samostatnému subjektu práva v postavení účastníka správneho konania, nariadené vykonať opatrenia na nápravu v prevádzke úpadcu, ktorej správca nie je prevádzkovateľom podľa príslušných ustanovení zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, zasiahla do jeho práv. Žalobca ako samostatný subjekt práva nebol a nemohol byť účastníkom správneho konania, v ktorom boli vydané napadnuté rozhodnutia.

10. Napadnuté rozhodnutia boli podľa žalobcu zaťažené viacerými vadami zmätočnosti, po obsahovej stránke boli nejasné, nezrozumiteľné a vnútorne rozporné v tvrdeniach a označeniach osôb a ich postavenia v správnom konaní a vzhľadom na absenciu odôvodnenia stotožnenia žalobcu s úpadcom a následné uloženie pokuty priamo žalobcovi zo strany žalovaného aj svojvoľné a nepreskúmateľné.

11. Žalobca namieta nesprávne skutkové zistenia správnych orgánov a nestotožňuje sa s názorom žalovaného, že bol účastníkom správneho konania o uložení pokuty úpadcovi namiesto úpadcu, a to v zmysle § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. V tejto súvislosti poukázal na § 44 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorého oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu, ktorý pritom koná v mene a na účet úpadcu.

12. Do okamihu vydania upovedomenia a aj z obsahu zápisnice bolo zrejmé, voči akému subjektu Inšpekcia životného prostredia Bratislava viedla správne konanie (úpadca), kto je prevádzkovateľom (úpadca) a teda s akým subjektom ako účastníkom správneho konania Inšpekcia životného prostredia Bratislava konala, a ktorému subjektu nariadi opatrenia na nápravu a uloží sankcie. Žalobca nie je, nebol a nemôže byť účastníkom konania podľa zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, keďže pre takýto postup Inšpekcie životného prostredia Bratislava neexistuje opora v právnom poriadku Slovenskej republiky. Žalobca nebol vecne legitimovaným subjektom, voči ktorému bolo možné začať správne konanie, konštatovať spáchanie správneho deliktu a uložiť mu sankciu za správny delikt.

13. Žalovaný a Inšpektorát životného prostredia Bratislava napadnutými rozhodnutiami zaviazali priamo žalobcu k vykonaniu nariadených opatrení, čím bez opory v právnom poriadku Slovenskej

republiky stotožnili žalobcu ako správcu s osobou úpadcu ako prevádzkovateľa a zároveň účastníka správneho konania. Takáto diskrepancia viedla k nespravodlivému a nezákonnému postihu subjektu, ktorý nenaplnil definičné znaky prevádzkovateľa podľa § 2 písm. g) zákon o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, napriek tomu s ním orgány verejnej správy konali ako s účastníkom správneho konania a rozhodovali priamo o jeho právach a ukladali mu povinnosti.

14. Z prvostupňového rozhodnutia nie je zrejmé, že náklady na uhradenie pokuty nie je povinný znášať on, ale že majú byť hradené z majetku úpadcu. Jemu z prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že Inšpektorát životného prostredia Bratislava stotožnil osobu žalobcu s účastníkom správneho konania a úpadcom ako prevádzkovateľom. Z tohto potom nemožno vylúčiť požiadavku uhradiť pokuty na jeho náklady.

15. Opakované nariadovanie vykonania opatrení na nápravu adresovaných priamo žalobcovi a súčasne uloženie pokuty priamo žalobcovi považoval žalobca za porušenie princípov právneho štátu.

16. Žalobca opätovne poukázal na to, že nemal postavenie prevádzkovateľa a ako samostatný subjekt práva nebol nikdy adresátom povolenia ako rozhodnutia – individuálneho správneho aktu vydaného Inšpekciami životného prostredia Bratislava, a tak nemohol byť takýmto rozhodnutím viazaný. Nebol ani adresátom opatrenia, ktoré Inšpekcia životného prostredia nariadila pred vyhlásením konkurzu výlučne úpadcovi. Nikdy sa preto nemohol dopustiť nedodržania podmienky integrovaného povolenia, nedodržanie ktorého bolo dôvodom pre uloženie sankcie a tak nemohol byť ani sankcionovaný.

17. Aj v prípade, ak by žalobca pripustil, že vstúpil do postavenia prevádzkovateľa v zmysle jeho definície podľa zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, čo však odmieta, pre uloženie pokuty absentuje splnenie všetkých hmotnoprávných podmienok a predpokladov vyjadrených v ustanoveniach § 33 ods. 4 písm. f), § 37 ods. 1 písm. e) a § 37 ods. 4 zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia.

18. Žalobca ďalej namietal, že zistenia Inšpekcie životného prostredia Bratislava, čo do stavu nakladania s pecnou troskou úpadcom v prevádzke, boli totožné v rámci environmentálnej kontroly vykonanej Inšpekciami dňa 13.12.2019 ako aj dňa 09.02.2021, prevádzkovanie v zmysle § 2 písm. f) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia bolo zo strany úpadcu ukončené dňom 07.04.2020, od ktorého v prevádzke úpadcu neprebíhala žiadna výrobná činnosť, pri ktorej by dochádzalo k vzniku a nakladaniu s pecnou troskou, či už v súlade alebo v rozpore s integrovaným povolením.

19. Žalobca poukázal na fakt, že odpad preukázateľne vznikol pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu, od ukončenia činnosti v prevádzke dňa 07.04.2020 a následného vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu sa jeho množstvo nezmenilo. Napriek snahe žalobcu od jeho ustanovenia do funkcie správcu sa na účte správy konkurznej podstaty nenachádzali voľné finančné prostriedky vo výške potrebnej na úhradu odvozu a likvidácie predmetného odpadu, a teda nebolo v možnostiach úpadcu, resp. žalobcu zabezpečiť splnenie povinnosti uloženej žalobcovi, o čom žalobca vo vyjadrení zo dňa 19.03.2021 informoval Inšpektorát životného prostredia Bratislava.

20. Za nesprávny považoval žalobca aj záver Inšpekcie životného prostredia Bratislava, že správny delikt bol spáchaný aktívnym konaním žalobcu a nie jeho nečinnosťou, pretože v rozpore s podmienkami povolenia nakladal s pecnou troskou, nakoľko žalobca sa ujal funkcie správcu úpadcu asi pol roka po ukončení prevádzkovania podniku úpadcom. Žalobcovi tak nemožno ako samostatnému subjektu práva pričítať akúkoľvek formu zavinenia v súvislosti s nakladaním s pecnou troskou a nemožno od neho ani požadovať, aby zabezpečil odvoz a likvidáciu odpadu na vlastné náklady.

21. Žalobca namietal výšku uloženej sankcie, javí sa mu byť neprimeraná, neoprávnene a nedôvodne opakovaná a duplicitná aj s ohľadom na rozhodnutie Inšpekcie životného prostredia Bratislava č.: 4492201420/7094-35540/2020/Gál zo dňa 29.10.2020, ktorým bola uložená pokuta vo výške 15.000 eur pred vyhlásením konkurzu priamo úpadcovi. Z obsahu uvedeného rozhodnutia a napadnutých rozhodnutí je zrejmé, že pre uloženie oboch sankcií bol daný rovnaký skutkový stav ako bol pri prvotnej kontrole vzhľadom na ukončenie prevádzky a vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu.

III.

Vyjadrenie žalovaného

22. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 15.05.2023 navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

23. K účasti v administratívnom konaní uviedol, že z ustanovení § 14 ods. 1 správneho poriadku, § 2 písm. g) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii je zrejmé, že v rámci právnej úpravy predmetných vzťahov došlo k nezrovnalosti. V zmysle § 14 ods. 1 správneho poriadku bola účastníkom správneho konania osoba, o ktorej právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa malo konať. Zo skutkového stavu vyplývalo, že povinnosť zaplatiť pokutu patrilo úpadcovi, ale v zmysle § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii je po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu správca účastníkom konaní týkajúcich sa majetku úpadcu. Z premisy, že rozhodnutie správneho orgánu bolo záväzné voči štátnym orgánom a účastníkom konania vyplývalo, že osobou, ktorá mala vykonať rozhodnutím uloženú povinnosť, bol správca. Podľa žalovaného bolo potrebné na výkon rozhodnutia aplikovať § 44 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, správca koná v mene a na účet úpadcu.

24. Žalovaný sa odvolal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/35/2009 zo dňa 25.02.2010, podľa ktorého po vyhlásení konkurzu len správca mohol účinne nakladať s majetkom patriacim do konkurznej podstaty a po vyhlásení konkurzu viesť namiesto úpadcu aktívne i pasívne súdne spory týkajúce sa majetku buď priamo patriaceho do podstaty alebo takých nárokov, ktoré boli čo i len potenciálne spôsobilé podstatu určitým spôsobom zaťažiť (teda spory, v ktorých nebyť vyhláseného konkurzu by ako žalobca alebo žalovaný vystupoval priamo úpadca). Najvyšší súd Slovenskej republiky síce vychádzal z právnej úpravy účinnej pred prijatím zákona o konkurze a reštrukturalizácii a uvádzal najmä súdne konania, podľa žalovaného sa však jeho právny názor dal aplikovať aj na prejednávaný prípad.

25. K žalobcom namietanej zmatečnosti napadnutých rozhodnutí žalovaný uviedol, že prevádzku „Zlievareň Trnava“ žalovaný nepovažoval za prevádzku žalobcu ako správcu, len sa snažil do obsahu rozhodnutia premietnuť postavenie správcu ako účastníka konania, nakoľko správca síce nebol prevádzkovateľom, ale v zmysle § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii sa po vyhlásení konkurzu na majetok prevádzkovateľa – úpadcu stal účastníkom konania, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu. Žalobcu nepovažoval za subjekt zodpovedný za nakladanie s pecnou troskou. So žalobcom súhlasil v tom, že ide o konanie na účet úpadcu. Za štandardnej situácie bol prvostupňový správny orgán po zistení spáchania správneho deliktu zo strany prevádzkovateľa povinný podľa § 35 ods. 2 písm. d) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia na základe vykonaného konania o nariadení opatrení na nápravu, ktorého účastníkom bol prevádzkovateľ, nariadiť mu vykonanie opatrenia na nápravu. Po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu sa však účastníkom konania o nariadení opatrení na nápravu namiesto prevádzkovateľa stal správca, t. j. v preskúmvanej právnej veci žalobca.

26. Nekonal v rozpore s § 44 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, keď označil žalobcu ako účastníka konania z dôvodu, že ide o správcu konkurznej podstaty úpadcu, ktorý bol v konkurze. Prípadná nemožnosť vykonania napadnutých rozhodnutí nespôsobuje ich nezákonnosť a ani nezakladá dôvod na ich zrušenie.

27. K žalobcom namietaným zisteniam Inšpekcie životného prostredia Bratislava ohľadom nakladania s pecnou troskou žalovaný uviedol, že v čase miestnej obhliadky pri výkone environmentálnej kontroly dňa 13.12.2019 bolo zistené, že prevádzkovateľ nedodrжал časť kontrolovanej podmienky a požiadavky na zabezpečenie skladovania prašných materiálov v prevádzke, na základe čoho mu boli uložené opatrenia na nápravu. Následnou kontrolou zo dňa 09.02.2021 bolo zistené, že žalobca nesplnil nariadené opatrenie na nápravu, išlo o rovnaký stav ako pri mimoriadnej kontrole zo dňa 13.12.2019. Závery Inšpekcie životného prostredia Bratislava o nakladaní s pecnou troskou prevádzkovateľom v prevádzke nie sú nepravdivé a v rozpore so skutočnosťou, lebo prevádzkovateľ síce odo dňa 07.04.2020 nevykonával výrobnú činnosť v prevádzke, ale nakoľko pecná troska nebola odstránená, tak išlo o rovnaký skutkový stav.

IV.

Relevantná právna úprava

28. Podľa § 493e zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení účinnom od 01.07.2023 (ďalej len „SSP“), konania začaté a neskončené do 30.06.2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30.06.2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

29. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

31. Podľa § 2 písm. g) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, prevádzkovateľ je fyzická osoba - podnikateľ alebo právnická osoba, ktorá úplne alebo čiastočne prevádzkuje alebo riadi prevádzku, spaľovacie zariadenie, spaľovňu odpadov alebo zariadenie na spoluspaľovanie odpadov.

32. Podľa § 26 ods. 1 písm. f) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia prevádzkovateľ je povinný plniť opatrenia na nápravu podľa § 35 ods. 2 písm. a).

33. Podľa § 33 ods. 4 písm. f) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia prevádzkovateľ je povinný na účely kontroly plnenia povinností podľa odseku 1 odstrániť v určenej lehote nedostatky zistené kontrolou prevádzky a vykonať dodatočné vhodné nápravné opatrenia v prevádzke uložené inšpekciou.

34. Podľa § 35 ods. 2 zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, ak inšpekcia zistí nedostatky, a) nariadi prevádzkovateľovi vykonať v určenej lehote opatrenia na nápravu, b) uloží pokutu za zistený správny delikt, c) vyzve prevádzkovateľa, aby v určenej lehote podal žiadosť o zmenu povolenia alebo d) rozhodne o obmedzení činnosti prevádzky alebo o zastavení činnosti v nej alebo v jej časti, ak prevádzkovaním nastalo alebo hrozí závažné poškodenie zdravia ľudí alebo životného prostredia alebo vznik značnej materiálnej škody.

35. Podľa § 37 ods. 1 písm. e) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia Inšpekcia uloží pokutu prevádzkovateľovi, ktorý nevykonal dodatočné nápravné opatrenie uložené inšpekciou podľa § 33 ods. 4 písm. f).

36. Podľa § 37 ods. 4 zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia za porušenie povinností podľa odseku 1 písm. e), f), j) až m), p), q), s) a t) inšpekcia uloží prevádzkovateľovi pokutu od 1000 eur do 333 000 eur.

37. Podľa § 39 zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon v § 4, 6, 7, § 9 až 12, § 15 až 19, § 21, 25, § 26 ods. 9, § 29, § 35 ods. 6 a § 40g ods. 3 neustanovuje inak.

38. Podľa § 14 ods. 1 správneho poriadku, účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

39. Podľa § 18 ods. 3 správneho poriadku, o začatí konania správny orgán upovedomí všetkých známych účastníkov konania; ak mu účastníci konania alebo ich pobyt nie sú známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný zákon, upovedomí ich o začatí konania verejnou vyhláškou.

40. Podľa § 44 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca pritom koná v mene a na účet úpadcu.

41. Podľa § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca.

42. Podľa § 67 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, konkurzu podlieha

- a) majetok, ktorý patril úpadcovi v čase vyhlásenia konkurzu,
- b) majetok, ktorý úpadca nadobudol počas konkurzu,
- c) majetok, ktorý zabezpečuje úpadcove záväzky,
- d) iný majetok, ak to ustanovuje tento zákon.

V.

Verejné vyhlásenie rozsudku

43. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“), ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátane konania, ktoré mu prechádzalo a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

44. Správny súd rozhodol o žalobe bez nariadenia pojednávania dňa 11. decembra 2025, pretože boli splnené podmienky podľa § 107 ods. 2 v spojení s § 137 ods. 4 SSP. Účastníci konania o nariadenie pojednávania vo veci nežiadali. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a súčasne zadané na zverejnenie na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR.

VI.

Právne posúdenie veci správnym súdom

45. Konanie o správnej žalobe bolo pôvodne vedené pred Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 5S/146/2022. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, začal s účinnosťou od 1. júna 2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave (ďalej len „súd“, „správny súd“), na ktorý prešiel od 1. júna 2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. Pred Správnym súdom v Bratislave je prejednávaná vec vedená pod sp. zn. BA-5S/146/2022. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti pridelená do senátu 3S správneho súdu.

46. Predmetom správneho súdneho prieskumu v tomto konaní boli rozhodnutia orgánov starostlivosti o životné prostredie, ktorými bola žalobcovi ako správcovi úpadcu prevádzkovateľa uložená pokuta vo výške 30.000 eur na základe zistení nedostatkov v rámci vykonanej environmentálnej kontroly podľa § 35 ods. 2 písm. b) v súčinnosti s § 37 ods. 4 citovaného zákona za správny delikt uvedený v § 37 ods. 1 písm. e) citovaného zákona.

47. Po preskúmaní veci v zmysle žalobných bodov správny súd konštatuje, že žalobné body sa netýkali nesprávnosti alebo neúplnosti výrokov napadnutých rozhodnutí alebo preukázania spáchania správnych deliktov kladených za vinu žalobcovi ako správcovi konkurznej podstaty úpadcu, ale žalobné body sa týkali primárne toho, že žalobca nebol účastníkom administratívneho konania a preto mu nemala byť uložená ani pokuta. Namietal, že on nebol prevádzkovateľom Prevádzky, nespáchal správny delikt svojim aktívnym konaním, lebo jemu nebola uložená povinnosť realizovať nápravné opatrenia. Namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutí, osobitne ohľadom výšky pokuty. Taktiež namietal, že ešte pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu – prevádzkovateľa bola priamo prevádzkovateľovi už uložená pokuta vo výške 15.000 eur na tom istom skutkovom základe, aký bol zistený pri prvotnej kontrole, po ktorej bola Prevádzka zrušená a stav ostal nezmenený.

48. Úlohou správneho súdu v nadväznosti na žalobcom podanú žalobu bolo v medziach žalobných námietok posúdiť, či orgány starostlivosti o životné prostredie pri uložení pokuty žalobcovi ako správcovi konkurznej podstaty úpadcu postupovali v súlade s príslušnými právnymi predpismi a ustálenou súdnou praxou.

49. Správny súd s prihliadnutím k námietkam žalobcu prvotne uvádza, že rozhodnutie orgánu verejnej správy sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu prívodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ/98-102/02 zo dňa 17.12.2002, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod publikačným číslom 122/2003, rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Asan/15/2021 zo dňa 28.02.2023, ods. 33.). Vady v rozhodnutí, či postup orgánu verejnej správy sú dôvodom na zrušenie jeho rozhodnutia a vrátenie veci orgánu verejnej správy správnym súdom len vtedy, ak predstavujú ujmu na subjektívnych právach žalobcu a ak by zopakovanie procesu mohlo žalobcovi priniesť materiálne iný výsledok vo veci (napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10SŽik/1/2020 zo dňa 24.02.2022). Právne súdnictvo totiž v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania práveho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Ssk/35/2022 zo dňa 31.01.2023) a v systéme práveho štátu nemá slúžiť naprávaniu nezákonnosti vo verejnej správe bez akéhokoľvek zreteľa na dopad eventuálne zistenej nezákonnosti na subjektívno-právnu pozíciu dotknutého, ale účinnej ochrane subjektívnych práv fyzickej osoby alebo právnickej osoby, voči ktorej je verejná správa v jednotlivom prípade vykonávaná. Preto nemožno vyhovieť takému návrhu na začatie konania v správnom súdnictve, ktorého prejednanie síce vedie k zisteniu formálneho rozporu činnosti verejnej správy so zákonom, no zároveň v ňom nebude preukázaný žiaden zásah do individuálnej sféry navrhovateľa (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 245/2016, zo dňa 19.04.2016,). Inými slovami, úlohou správnych súdov nie je zabezpečovať účastníkom správneho súdneho konania vždy a po všetkých stránkach bezvadné rozhodnutia orgánov verejnej správy, ale ochrániť ich pred hmotnoprávnymi pochybeniami orgánov verejnej správy a pred takými vadami administratívneho konania, ktoré by vo svojom dôsledku mohli mať vplyv na hmotnoprávne postavenie účastníkov správneho súdneho konania, resp. administratívneho konania.

50. Správny súd s prihliadnutím k námietkam žalobcu uvádza, že jazykový výklad predstavuje len prvotné priblíženie sa k aplikovanej právnej norme a je len východiskom pre objasnenie a ujasnenie si jej zmyslu a účelu, k čomu slúžia aj ďalšie postupy ako napríklad logický a systematický výklad, či výklade *ratione legis*. Zmysel právnej normy pritom nie je možné určiť izolovane, bez poznania vnútorných súvislostí práveho systému. Preto je potrebné obsah a zmysel právnej normy objasňovať tak, že sa posudzuje v kontexte s inými normami práveho predpisu, v ktorom je obsiahnutá, prípadne v rámci odvetvia, ku ktorému patrí, či celého práveho systému (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3SŽ 36/2006 zo dňa 15.2.2007). Jednotlivé metódy zisťovania obsahu a zmyslu právnej normy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu práveho predpisu. Preskúvanú právnu vec preto nebolo možné vnímať izolovane len optikou zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, o ktorého ustanovenia žalobca v podstatnej miere opieral svoju argumentáciu o nezákonnosti napadnutých rozhodnutí, bez prihliadnutia k iným právnym predpisom, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že napadnutými rozhodnutiami bola uložená povinnosť zaplatiť pokutu prevádzkovateľovi, na majetok ktorého bol vyhlásený konkurz, a ktorý v čase vydania napadnutých rozhodnutí mal postavenie úpadcu. Práve s prihliadnutím na túto skutočnosť bolo potrebné preskúvanú právnu vec zo strany orgánov starostlivosti o životné prostredie posúdiť v intenciách tak zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia ako aj zákona o konkurze a reštrukturalizácii a tiež správneho poriadku.

51. Fundamentálnou právnou otázkou v danej právnej veci bola predovšetkým otázka, či administratívne konanie, v ktorom boli vydané napadnuté rozhodnutia, bolo konaním, ktoré sa týkalo majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi (ďalej len „majetok podliehajúci konkurzu“) a v prípade jej kladného zodpovedania na ňu nadväzujúca otázka účasti žalobcu v konaní podľa zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu, začatom po vyhlásení konkurzu na majetok prevádzkovateľa z podnetu orgánu príslušného na konanie, a presnejšie otázka, či účastníkom takéhoto konania a subjektom, ktorému sa v takomto konaní pri splnení podmienok stanovených všeobecne záväznými právnymi

predpismi nariaďuje zaplatiť pokutu, je prevádzkovateľ ako úpadca alebo správca konkurznej podstaty prevádzkovateľa ako úpadcu (ďalej len „správca“).

52. Konaním, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu, sa rozumie akékoľvek konanie, ktoré môže mať vplyv na rozsah konkurznej podstaty, vrátane konaní, v ktorých sa rozhoduje o nárokoch, ktoré majú byť uspokojené z konkurznej podstaty (napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/28/2020 zo dňa 28.02.2023, ods. 26, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoE/177/2021 zo dňa 08.03.2022, ods. 11, Pospíšil, B., Macek, J., Maliar, M., Kitta, V.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. Bratislava : Wolters Kluwer s. r. o., 2016, s. 337 - 338). Je ním aj konanie, v ktorom sa rozhoduje o nariadení povinnosti uhradiť uloženú pokutu, ktorej realizovanie vyžaduje vynaloženie finančných prostriedkov, pričom keby nedošlo k vyhláseniu konkurzu, táto povinnosť by sa nariadila subjektu, ktorý sa vyhlásením konkurzu stal úpadcom.

53. S poukazom na § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii je zrejmé a medzi žalobcom na jednej strane a orgánmi starostlivosti o životné prostredie na druhej strane ani nebolo sporné, že súdne a iné konania, t. j. aj konania podľa zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, možno po vyhlásení konkurzu začať z podnetu orgánu príslušného na konanie, t. j. ex offio. Zákonodarcia pritom v uvedenej právnej norme explicitne a spôsobom nepripúšťajúcim pochybnosti ustanovil, že účastníkom takéhoto konania namiesto úpadcu je správca. To znamená, že účastníkom konania, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu, začatého po vyhlásení konkurzu z podnetu orgánu príslušného na konanie je správca a orgán príslušný na konanie, preto v tomto konaní koná so správcom ako s účastníkom konania. Aj podľa stanoviska prezentovaného v odbornej literatúre, s ktorým sa správny súd v plnom rozsahu stotožňuje, „konania, ktoré môžu začať bez návrhu, t. j. ex offio, môže príslušný orgán začať z vlastného podnetu kedykoľvek počas konkurzu s tým rozdielom, že namiesto úpadcu vystupuje v takomto konaní ako účastník konania správca, t. j. príslušný orgán už koná so správcom, nie s úpadcom“ (Pospíšil, B., Macek, J., Maliar, M., Kitta, V.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. Bratislava : Wolters Kluwer s. r. o., 2016, s. 341).

54. Účastníctvo správcu v konaní, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu, začatom po vyhlásení konkurzu z podnetu orgánu príslušného na konanie v rovine označenia účastníkov tohto konania znamená, že ako účastník konania bude označený správca s tým, že až za jeho meno sa uvedie označenie úpadcu (Ďurica, M.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. 4. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 463). Toto stanovisko sa síce uvádza v komentári k § 47 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, avšak je relevantné aj v danej právnej veci, pretože sa týka ustanovenia, podľa ktorého správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu, t. j. ide o ustanovenie, ktorého materiálny obsah je v otázke účastníctva v konaní identický s ustanovením § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, a to čo do otázky účastníctva v konaniach uvedených v tejto právnej norme. Správca sa pri uplatňovaní nárokov označuje ako „I & R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k. s., so sídlom Šoltésovej 2, Bratislava, IČO: 36 865 265, správca konkurznej podstaty úpadcu: ZLIEVÁREŇ TRNAVA s. r. o., v konkurze, so sídlom Coburgova 48, Trnava, IČO: 31 417 361“ (Pospíšil, B., Macek, J., Maliar, M., Kitta, V.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. Bratislava : Wolters Kluwer s. r. o., 2016, s. 340) – predmetný názor sa síce uvádza v rámci výkladu k aktívnej legitímácii v návrhových veciach počas konkurzu, avšak je relevantné aj v danej právnej veci, pretože sa týka označenia správcu ako účastníka konania v zmysle § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

55. Účastníkom konania podľa zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu, začatého po vyhlásení konkurzu z podnetu orgánu starostlivosti o životné prostredie je preto nepochybne správca. Účastníctvu správcu v konaní podľa zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu, začatého po vyhlásení konkurzu z podnetu orgánu starostlivosti o životné prostredie, musí zodpovedať procesný postup tohto orgánu v predmetnom konaní. Ten musí konať so správcom ako účastníkom konania a v rozhodnutí vydanom v tomto konaní musí označiť správcu ako účastníka konania.

56. Súd k vyššie uvedenej argumentácii dodáva, že v čase po vyhlásení konkurzu síce úpadca nestráca spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva ani spôsobilosť byť účastníkom konania, či

procesnú spôsobilosť podľa procesného práva, avšak tieto jeho spôsobilosti sú obmedzené právnou úpravou, ktorá určité oprávnenia aj povinnosti v rámci hmotného i procesného práva prenáša na inú osobu a to na správcu konkurznej podstaty. Preto je to len správca, ktorý môže po vyhlásení konkurzu účinne nakladať s majetkom patriacim do konkurznej podstaty a je to tiež len on, kto môže po vyhlásení konkurzu viesť namiesto úpadcu aktívne i pasívne súdne spory týkajúce sa majetku buď priamo patriaceho do podstaty alebo takých nárokov, ktoré sú čo i len potenciálne spôsobilé podstatu určitým spôsobom zaťažiť (uznesenie NS SR sp. zn. 4 Cdo 35/2009 zo dňa 25.02.2010).

57. Z hľadiska uvedených východísk bolo potrebné posúdiť preskúmanú právnu vec. Správny súd preto skúmal, či sa administratívne konanie, v ktorom boli vydané napadnuté rozhodnutia, nesporne začaté z podnetu Inšpektorátu životného prostredia Bratislava, t. j. ex offo, začalo po vyhlásení konkurzu a tiež to, či sa týkalo majetku podliehajúceho konkurzu, ako aj to, či v intenciách žalobných námietok vydaním napadnutých rozhodnutí a konaní, ktoré predchádzalo ich vydaniu, došlo k zásahu do hmotnoprávneho postavenia žalobcu odôvodňujúceho zrušenie napadnutých rozhodnutí.

58. Z uznesenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 25K/3/2020 zo dňa 23.06.2020, zverejneného v Obchodnom vestníku dňa 29.06.2020, a právoplatného dňom 30.06.2020, správny súd zistil, že na majetok prevádzkovateľa bol vyhlásený konkurz. Prevádzkovateľ sa vyhlásením konkurzu stal úpadcom. Z uznesenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 25K/3/2020 zo dňa 14.10.2020 správny súd zistil, že z funkcie správcu bola odvolaná JUDr. Alena Kaplanová, so sídlom kancelárie Nám. 1. mája 14, 921 01 Piešťany, značka správcu: S422 a do funkcie správcu bol ustanovený žalobca.

59. Z administratívnych spisov správny súd zistil, že žalobcovi bolo dňa 08.09.2021 doručené upovedomenie Inšpektorátu životného prostredia Bratislava č. 8999-33019/2021/Gál/370730105 zo dňa 06.09.2021 (ďalej len „upovedomenie o začatí administratívneho konania“) o začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty a oboznámenie s podkladmi rozhodnutia podľa § 18 ods. 3 zákona o správnom konaní, spôsobe ich zistenia. V zmysle § 33 ods. 2 zákona o správnom konaní vyzvaný k zaslaní písomného vyjadrenia k podkladom rozhodnutia o uložení pokuty a k spôsobu ich zistenia. Ako adresát bol v tomto upovedomení o začatí administratívneho konania označený žalobca. Z administratívneho spisu nevyplýva, že by žalobca na predmetné upovedomenie reagoval (napríklad vznesením námietok jeho zmatečnosti, neurčitosti alebo nezrozumiteľnosti).

60. Keďže konkurz na majetok prevádzkovateľa bol vyhlásený dňom 30.06.2020 a administratívne konanie sa začalo dňom 08. 09. 2021 z vlastného podnetu Inšpektorátu životného prostredia Bratislava, je zrejmé, že administratívne konanie začalo z podnetu príslušného orgánu po vyhlásení konkurzu na majetok prevádzkovateľa prevádzky, t. j. úpadcu. Predmetom administratívneho konania bolo rozhodovanie o uložení pokuty podľa zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia z dôvodu, že nebolo splnené dodatočné opatrenie na nápravu č. 1 v prevádzke prevádzkovateľa, na majetok ktorého bol vyhlásený konkurz a ktorý sa stal úpadcom. Zároveň možno konštatovať, že nebyť vyhlásenia konkurzu, účastníkom predmetného administratívneho konania by bol priamo úpadca a zároveň, že opatrenia na nápravu v prípade ich nariadenia by musel úpadca realizovať na vlastné náklady. Úpadca sa nemohol zbaviť svojich povinností týkajúcich sa prevádzky, ktoré mu vyplývali zo zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a na jeho základe vydaných právoplatných rozhodnutí ukončením svojej výrobnéj činnosti, ako na to správne poukázal žalovaný v napadnutom rozhodnutí. To, že zaplatenie pokuty si vyžadovalo vynaloženie finančných prostriedkov úpadcu nebolo sporné ani v administratívnom konaní a ani v správnom súdnom konaní. Správny súd preto dospel k záveru, že administratívne konanie sa týkalo majetku podliehajúceho konkurzu.

61. Vzhľadom na uvedené nezostávalo správny súdu iné ako konštatovať, že napadnuté rozhodnutia boli vydané v konaní podľa zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, ktoré sa týkalo majetku podliehajúceho konkurzu, začatom z podnetu Inšpektorátu životného prostredia Bratislava ako orgánu príslušného na konanie po vyhlásení konkurzu na majetok prevádzkovateľa ako úpadcu. Účastníkom tohto administratívneho konania preto namiesto úpadcu bol žalobca. Ak teda Inšpektorát životného prostredia Bratislava prvostupňovým rozhodnutím nariadil zaplatiť pokutu žalobcovi ako správci úpadcu prevádzkovateľa a žalovaný v napadnutom rozhodnutí, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie, označil za účastníka predmetného administratívneho konania žalobcu ako správcu úpadcu prevádzkovateľa, orgány starostlivosti o životné prostredie postupovali

v súlade s relevantnou právnou úpravou účasti v administratívnom konaní, v ktorom boli tieto rozhodnutia vydané. Z obsahu administratívneho spisu zároveň vyplýva, že orgány starostlivosti o životné prostredie umožnili žalobcovi realizovať v predmetnom administratívnom konaní jemu patriace práva.

62. Pokiaľ žalobca namietal, že od svojho ustanovenia do funkcie správcu sa na účte správy konkurznej podstaty nenachádzali voľné finančné prostriedky vo výške potrebnej na úhradu odvozu a likvidácie predmetného odpadu, a že teda nebolo v možnostiach úpadcu, resp. žalobcu zabezpečiť splnenie uloženej povinnosti, správny súd uvádza, že nedostatok finančných prostriedkov na realizovanie opatrení na nápravu nebol zákonnou prekážkou uloženia povinnosti vykonať opatrenia na nápravu.

63. Dôvodná nebola ani námietka žalobcu, že z napadnutých rozhodnutí nie je zrejmé, či mali byť náklady na úhradu pokuty hradené z majetku úpadcu a nie žalobcu. Súd uvádza, že vo výroku prvostupňového rozhodnutia sa výslovne uvádza, že ukladá pokutu žalobcovi „ako správcovi úpadcu prevádzkovateľa: ZLIEVAREŇ Trnava, Coburgova 48, 917 01 Trnava, IČO: 31 417 361“. Vo výroku napadnutého rozhodnutia je žalobca tiež označený „ako správca úpadcu: prevádzkovateľa ZLIEVAREŇ Trnava, Coburgova 48, 917 01 Trnava, IČO: 31 417 361“. Orgány starostlivosti o životné prostredie konali správne, ak pokutu uložili žalobcovi ako správcovi konkurznej podstaty konkrétneho úpadcu, t. j. žalobcovi bola pokuta uložená v súvislosti s výkonom funkcie správcu konkurznej podstaty konkrétneho úpadcu. Z tohto dôvodu mali byť náklady spojené s jej úhradou zaplatené z majetku podliehajúceho konkurzu. Racionálnemu vysvetleniu právnej normy ustanovujúcej, že účastníkom určitého konania je namiesto úpadcu správca, totiž zodpovedá taký výklad, podľa ktorého sa povinnosť v takomto konaní síce ukladá správcovi ako účastníkovi konania, avšak správca túto povinnosť realizuje z prostriedkov v konkurznej podstate konkrétneho úpadcu, namiesto ktorého v predmetnom konaní vystupuje ako účastník. Čiže ak správca je zaviazaný na určité plnenie, uspokojenie takejto pohľadávky je možné len z konkurznej podstaty s výnimkou prípadov, keď je pohľadávka vylúčená z uspokojenia (Ďurica, M.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Praha : C. H. Beck, 2021, s. 432).

64. Ani námietka nezrozumiteľnosti a zmätočnosti napadnutých rozhodnutí vo vzťahu k uloženej pokute priamo žalobcovi ako správcovi úpadcu prevádzkovateľa nebola dôvodná. Žalovaný totiž v napadnutom rozhodnutí uviedol skutkové zistenia, okrem iných citoval aj § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a tiež uviedol, ako túto právnu normu aplikoval na preskúmanú právnu vec. Samotná skutočnosť, že žalobca sa nestotožnil s výkladom § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a spôsobom aplikácie tejto právnej normy na zistený skutkový stav, nezakladá nezrozumiteľnosť ani zmätočnosť napadnutého rozhodnutia.

65. K § 44 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, na ktorý poukazoval žalobca, správny súd uvádza, že zákonodarca v tejto právnej norme upravil prechod dispozičného oprávnenia z úpadcu na správcu vo vzťahu k majetku podliehajúceму konkurzu vyhlásením konkurzu. V § 47 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii zákonodarca ďalej precizoval účinky vyhlásenia konkurzu explicitnou právnou úpravou vymedzujúcou účasť v súdnych a iných konaniach, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, začatých po vyhlásení konkurzu z podnetu príslušného orgánu.

66. Správny súd poukazuje na to, že orgány starostlivosti o životné prostredie venovali dostatočnú pozornosť označeniu a rozlišovaniu žalobcu a úpadcu, v celom obsahu oboch rozhodnutí sa neuvádza prevádzkovateľ ale správca úpadcu prevádzkovateľa. Pozornosť správneho súdu neuniklo, že ako adresát výzvy na prerokovanie výsledkov environmentálnej kontroly č. 82/2019/P zo dňa 12.02.2020 bol označený úpadca, i keď samotná písomnosť bola (správne) doručovaná a doručená žalobcovi. Nedôslednosť orgánov starostlivosti o životné prostredie pri označení a rozlišovaní žalobcu a úpadcu však nepredstavuje zásah do hmotnoprávneho postavenia žalobcu, ktorý by odôvodňoval zrušenie napadnutých rozhodnutí a vrátenie veci na ďalšie konanie, keď samotné odstránenie tejto nedôslednosti v novom konaní by nemohlo žalobcovi priniesť materiálne iný výsledok vo veci.

67. Žalobca v žalobe síce uvádzal, že odpad, ktorého odstránenie bolo predmetom opatrení na nápravu nariadených orgánmi starostlivosti o životné prostredie, preukázateľne vznikol ešte pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu, a že od ukončenia prevádzky dňom 07.04.2020 a následného vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu sa jeho množstvo nijako nezmenilo vzhľadom na zastavené výrobné procesy, ale neuviedol, aký dopad mali mať tieto ním uvádzané skutočnosti na otázku zákonnosti

napadnutých rozhodnutí. Správny súd sa preto podrobnejšie touto námietkou žalobcu ani nezaoberal. V konaní o všeobecnej správnej žalobe proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy totiž platí dispozičná zásada a bolo teda na žalobcovi, aby vymedzil žalobné body a určil tak rozsah súdnej kontroly. Nie je povinnosťou ani právom správneho súdu namiesto žalobcu vyhľadávať alebo domýšľať skutkové a právne dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy.

68. Správny súd neuznal dôvodnou námietku žalobcu, že absentujú všetky hmotnoprávne podmienky a predpoklady na uloženie pokuty, dané ustanoveniami § 33 ods. 4 písm. f), § 37 ods. 1 písm. e) a § 37 ods. 4 zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia. Správny súd vytyka, že táto námietka je veľmi všeobecná. Žalobca v žalobe bližšie nešpecifikoval napríklad ktoré predpoklady na jej uloženie by mali absentovať, keďže tie ani nie sú uvádzané v ním taxatívne uvedených §§, pritom sú jasne dané v § 37 ods. 7 citovaného zákona. Za žalobné body nemožno považovať ani prostý výpočet ustanovení zákona, ktoré údajne žalovaný porušil, ani ich parafrázu bez akejkoľvek špecifikácie (pozri napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 8 Azs 134/2005). Správny súd po preskúmaní rozhodnutí zistil, že z rozhodnutí je zrejme jeho odôvodnenie, správna úvaha, ustálenie skutkového stavu a právne posúdenie veci, a preto uvedenej žalobnej námietke súd neprisvedčil.

69. Súd s ohľadom na námietky žalobcu uvádza, že skutková podstata správneho deliktu podľa § 37 ods. 1 písm. e) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia je naplnená, ak prevádzkovateľ resp. správca úpadcu prevádzkovateľa vykonáva činnosť v prevádzke bez povolenia alebo si neplní povinnosti podľa § 26 písm. a) a f) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, a to tým, že nevykonal dodatočné nápravné opatrenie uložené inšpekciou podľa § 33 ods. 4 písm. f) citovaného zákona. Súd mal z obsahu administratívneho spisu preukázať, že žalobca ako správca úpadcu prevádzkovateľa naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty tohto správneho deliktu, keď nevykonal dodatočné nápravné opatrenia uložené podľa § 33 ods. 4 písm. f) citovaného zákona tým, že nesplnil opatrenie na nápravu č. 1 určené v rozhodnutí č. 4872-9426/2020/Gál/370730105 zo dňa 29.04.2020 v znení rozhodnutia č. 4872-15522/2020/Gál/370730105 zo dňa 25.05.2020, čo bolo zistené prvostupňovým orgánom počas kontroly nápravných opatrení v prevádzke správcu úpadcu prevádzkovateľa, za kontrolované obdobie od 01.01.2021 do 09.02.2021.

70. Nedôvodnou je aj námietka o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutí orgánov verejnej správy v časti týkajúcej sa uloženia pokuty a jej výšky, lebo orgány verejnej správy postupovali v súlade s platnou právnou úpravou a pri stanovení sankcie a určení jej výšky vyhodnotili všetky potrebné kritériá v zmysle § 37 ods. 7 zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia. K tomuto správny súd uvádza, že:

- Pri určení výšky uloženej pokuty vychádzal žalovaný správne zo zásad a kritérií obsiahnutých v ustanovení § 37 ods. 7 citovaného zákona, hodnotil najmä závažnosť, rozsah a čas trvania protiprávneho konania.

- Zákon o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia ustanovuje v § 37 skutkové podstaty správnych deliktov, ktorých sa na úseku integrovanej prevencie a kontroly znečistenia môže dopustiť prevádzkovateľ a za ktoré mu hrozí sankcia. Následne skutkové podstaty správnych deliktov rozdeľuje do dvoch základných skupín z hľadiska výšky pokuty za porušenie povinností. Toto rozdelenie zohľadňuje mieru a závažnosť porušenia zákona a výšku spoločenského záujmu na vynútení splnenia porušenej povinnosti a mieru požiadavky na intenzite potrestania prevádzkovateľa, ktorý sa porušenia zákona dopustil. Správny delikt podľa § 37 ods. 1 písm. e) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia spadá do druhej skupiny, v ktorej sú zastúpené závažné porušenia tohto právneho predpisu, ktorých podstata je v tom, že prevádzkovateľ nevykonal dodatočné nápravné opatrenie uložené inšpekciou podľa § 33 ods. 4 písm. f) citovaného zákona. V tomto prípade je len prirodzený záujem štátu na intenzívnejšom potrestaní prevádzkovateľa, a práve preto v tejto skupine správnych deliktov zákon stanovuje ako sankciu pokutu od 1.000 eur do 333.000 eur.

- Ako správne konštatovali orgány verejnej správy, výška uloženej pokuty by mala plniť funkciu represívnu, ako i funkciu preventívnu. Zákon o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia stanovuje niekoľko kritérií, na ktoré sa pri rozhodovaní o výške uloženej pokuty prihliada. Ide

o: 1/ závažnosť porušenia povinností, 2/ čas trvania protiprávneho stavu a 3/ vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky.

- Výška uloženej pokuty bola dostatočne odôvodnená prihliadnutím na zásady a kritériá obsiahnuté v zákone. Rozhodovanie o výške pokuty sa realizuje vo sfére voľného správneho uváženia (diskrečného práva orgánu verejnej správy), t. j. v rámci zákonom povolenej voľnej úvahy orgánu verejnej správy. Po oboznámení sa so skutkovými okolnosťami veci a obsahom administratívneho spisu, správny súd zastáva názor, že orgán verejnej správy svoju diskrečnú právomoc použil v rámci zákonného rámca, pokuta bola uložená vo výške 30.000 eur, pričom spodná hranica sadzby bola 1.000 eur a horná hranica sadzby bola vo výške 333.000 eur. Z tohto rámca nijakým spôsobom nevybočil, inštitút správnej úvahy nezneužil, pri určení výšky uloženej pokuty vychádzal zo zásad a kritérií obsiahnutých v zákone. Správna úvaha pri ukladaní pokuty bola správna a pokuta spĺňa kritéria preventívnej aj represívnej funkcie. Orgán verejnej správy nevybočil z medzí a hľadísk zákona a výšku pokuty dostatočne odôvodnil.

- Výška pokuty podľa správneho súdu nie je neprimeraná povahe skutku, lebo šlo o závažné porušenie, ktoré mohlo mať priamo negatívny vplyv na životné prostredie. To, že by mala mať pre žalobcu likvidačný charakter žalobca ani nenamietal. Žalobca síce priamo nenavrhol sankčnú moderáciu, ale vzhľadom na jeho námietky o neprimeranosti výšky pokuty ich posúdil ako návrh na sankčnú moderáciu, ktorý správny súd zamietol.

- Správny súd dodáva, že v danom prípade nemohol ani rozhodnúť o upustení od potrestania, pretože ak zákonodarcu uvádza za konkrétne porušenie zákona spodnú hranicu pokuty (hoci len vo výške 1 eura), tak orgán verejnej správy v prípade zistenia a preukázania takéhoto porušenia musí uložiť pokutu a nemôže upustiť od potrestania, pričom ak orgán verejnej správy má zo zákona určenú spodnú hranicu pokuty, tak ani súd v rámci sankčnej moderácie nemôže rozhodnúť o upustení od potrestania.

71. Nedôvodnou je rovnako námietka žalobcu, že rozhodnutím č.: 4492201420/7094-35540/2020/Gál zo dňa 29.10.2020 bola uložená pokuta vo výške 15.000 eur priamo úpadcovi ešte pred vyhlásením konkurzu za rovnaký skutkový stav. Zákon o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia nezakazuje orgánom starostlivosti o životné prostredie opakovane sankcionovať prevádzkovateľa za rovnaké správne delikty, čo vyplýva napríklad aj z § 37 ods. 9 citovaného zákona, ktorý pripúšťa opakované uloženie pokuty pri opätovnom porušení rovnakej povinnosti. Pokiaľ by mal platiť opak, tak by sa stieral represívny a preventívny účel ukladania pokút daný zákonom o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia.

72. Súd je toho názoru, že orgány verejnej správy zistili skutočný stav veci a na jeho základe bol vyvodený správny právny záver. Dôkazy vyhodnotili orgány verejnej správy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti. V konaní dostatočným spôsobom preukázali, že žalobca naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu v zmysle § 37 ods. 1 písm. e) zákona o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, keď v kontrolovanom období nesplnil opatrenie na nápravu č. 1 určené v rozhodnutí č. 4872-9426/2020/Gál/370730105 zo dňa 29. 04. 2020 v znení rozhodnutia č. 4872-15522/2020/Gál/370730105 zo dňa 25. 05.2020. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti dospel súd k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby a preto ju postupom podľa § 190 SSP zamietol.

73. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 175 ods. 1 v spojení s § 168 a contrario SSP tak, že úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, keďže nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať, aby ich žalovanému nahradil.

74. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní od jeho doručenia /§ 439 ods. 1 v spojení s § 443 ods. 2 písm. a), § 145 ods. 2 písm. c) a § 493e SSP/. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.